

[Arne Bertelsen.]

nes stemmer og revalideringsstemmerne afsluttet.

Forslaget til lov for Grønland om børns retsstilling kan vort parti tiltræde. Det var ønskeligt, om loven snarest muligt blev identisk med den tilsvarende lov i resten af Danmark, og dette er jo også hensigten, så snart det bliver praktisk gennemførligt. Jeg kan her helt slutte mig til ministerens bemærkninger baseret på retslægerådets bemærkninger, og jeg skal derfor kun fremkomme med ganske enkelte randbemærkninger.

Ifølge § 2 er et barn født i ægteskab ægteemandens. Dette gælder dog ikke, „såfremt det godtgøres, at moderen har haft samleje med en anden og det må antages, at barnet er avlet af denne“. Skal der ikke mere til end „antages“? Burde der ikke stå: medmindre det kan fastslås, at ægtemanden ikke kan være fader til barnet — eller i det mindste: at det er sandsynliggjort, at barnet er avlet af en anden? „Antages“ forekommer mig et noget svagt faderskabstegn. Man henviser i bemærkningerne til pater est-reglen. Mener man: pater semper est incertus — faderen er altid usikker — eller mener man: pater est quem nuptiae demonstrant — faderen er den, som kvinden udpeger? Pater est-reglen er muligvis lovsprog, men det er i alt fald dårligt lovsprog for ikke-jurister.

Såvel i § 13 som i § 21 regner man øjensynlig med, at begge forældrene er hankøn. I § 13, stk. 2, står:

„Opfylder en af forældrene ikke forørgelsespligten over for barnet, kan det pålægges ham at udrede bidrag til barnets underhold.“

Kan det pålægges „ham“ at udrede bidrag til barnets underhold! I § 21, stk. 2, står der noget lignende:

„Vælger en efterlevende ægtefælle at sidde i uskiftet bo . . . kan det pålægges ham at betale bidrag til børnenes underhold.“

I § 19 nævnes det, at flere bidragspligtige hver skal betale fuldt ud. Det synes mig helt rigtigt; man kan ikke, som foreslået af landsrådet, sætte et barn på aktier. I bemærkningerne til denne paragraf nævnes forslaget: at flere bidragspligtige betaler en

anpart af bidraget. En anpart! Hvad er det for et sprog? Dansk er det i hvert fald ikke. Enten hedder det andel eller også part.

Dette er småting. Lovforslaget som helhed kan vi som nævnt tiltræde.

Men hvorfor kan det ikke blive skrevet på ordentligt dansk? Det er meget forlangt, at vore landsmænd i Grønland skal kunne forstå, at „ham“ meget vel kan betyde „hende“ — eller hvad pater est-reglen betyder.

Det andet lovforslag om ændringer i lov om rettens pleje i Grønland er en logisk konsekvens af det foregående lovforslag, og mit parti har ikke større indvendinger herimod at fremføre.

Men her er der igen lidt stilistisk. I de foreslåede §§ 4 og 5 står der: „her i riget“. I § 4 hedder det: „sagen kan anlægges her i riget“, og i § 5, stk. 2: „Har moderen ikke hjemting her i riget“. Hvad er riget? Grønland er som bekendt også en del af det danske kongerige. Vil den højtærede minister forklare mig, hvad han mener med „her i riget“?

En anden indvending må rettes imod lovforslagets § 2, stk. 1:

„Loven finder anvendelse også på sager vedrørende børn, der fødes før lovens ikrafttræden.“

Altså en lov med tilbagegående virkning. Jeg kan godt se, at det kan være praktisk, men er det overhovedet tilladeligt efter internationale retsregler? Dette spørgsmål vil jeg også anmode om at få besvaret.

Rosing: I lovgivningen for Grønland er det den almindelige regel, at man former lovene dels efter Grønlands retsopfattelse og retspraksis, dels i relation til udviklingens behov, således at gældende love i det øvrige rige gradvis tilpasses og indføres i Grønland, når Grønlands landsråd finder det nødvendigt og forsvarligt. For mig er denne fremgangsmåde eller retningslinje sund og fornuftig. Man undgår jo derved de uheldige virkninger og praktiske vanskeligheder, som en uændret indførelse af hergældende love i Grønland eventuelt kunne medføre. Trods alt er det ellers en almindelig opfattelse både her og deroppe, at vi bør indføre hergældende love i Grønland i et hurtigere tempo, end tilfældet har været.